

Дамян Дамянов

Стаята ми е пълна с хора...

Стаята ми е пълна с хора. Чувам гласовете им. От различни времена, на различни езици. Не всичко долавям и не всичко разбирам, защото между нас е времето. И все пак не съм сам.

В душата ми като в класна стая са наредени образите им. И никакъв вятър не може да ги обрули оттам! Жени и приятели ме напусаха, вери и символи си отиваха, само те – не!

Само вие, свидни мои, чиито силуети изрязах не от черна хартия, както оня кръчмарски художник, а от своята собствена плът, останахте, за да бъдете по-близо до мене!

Останахте, защото не мога без вас!

Бъдете благословени!

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото

Публикация

Дамян Дамянов. „Живей така, че...“ – април-декември 1968 г.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8724>]